Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

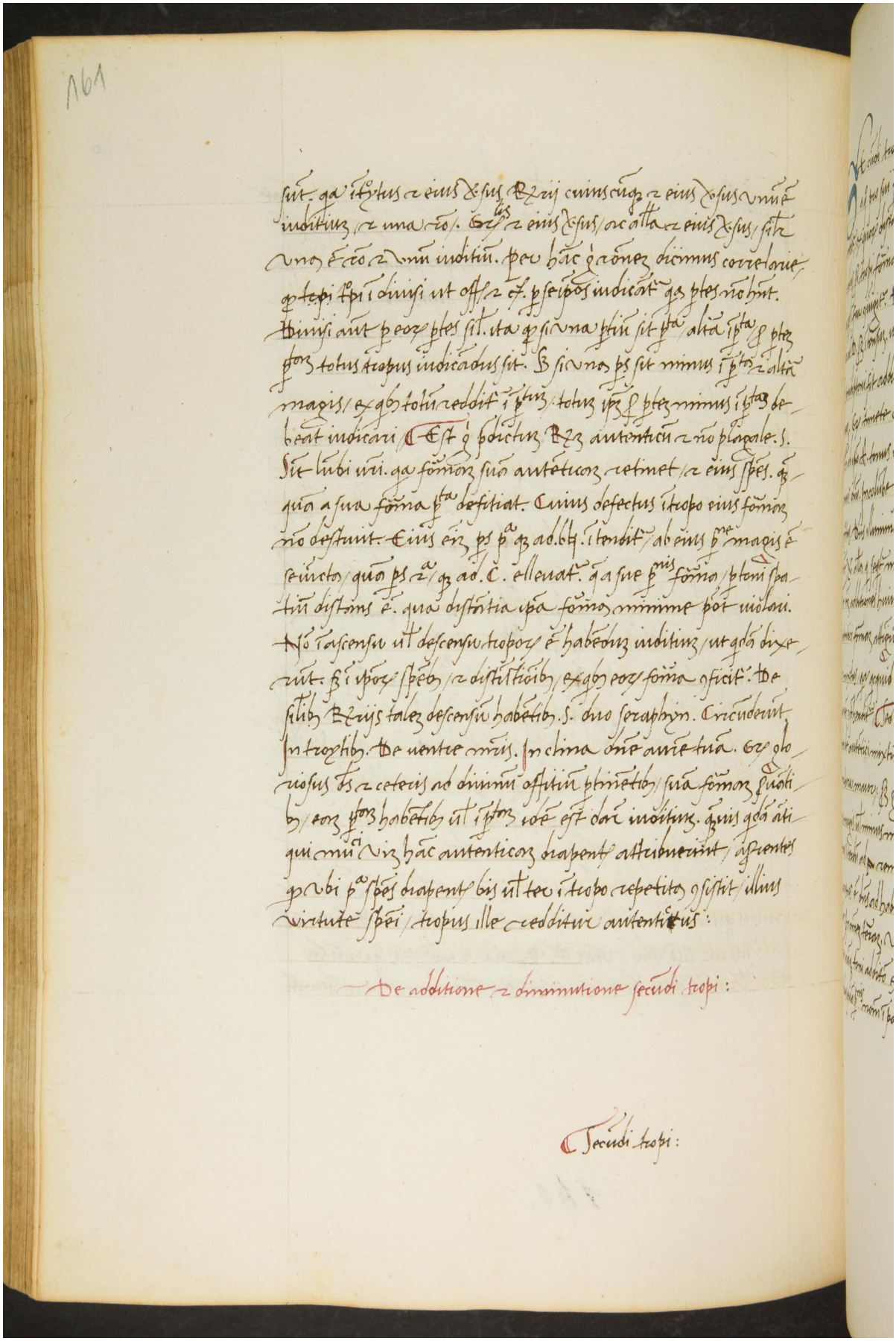

161

sut. qa ipsetus cum eius desus. Rerij enim cum eius desus unum inditium, cum una cō. Ges cum eius desus, ac alta cum eius desus, fit unus et cō cum unum inditiū. Per hāc igitur rationem dicimus correlationem tropi tpi i diuisi ut offert et. p se ipsos indicant qs ptes non hnt. Diuisi aut p eos ptes sit. ita q si una ptiū sit pta alta ipta q ptes pros totus tropus indicandus sit. Si si una ps sit minus i pto cum alta magis, et qb totū reddit i ptus, totus ipse q ptes minus i pto debeat indicari. Est q poetus Rex autenticus cum non plagale. s. Sit lubi uui. qa fōnos suo autenticos retinet, cum eius spes. q quā a sua fōna pta defitiat. Cuius defectus i tropo eius fōnos nō destruit. Eius enim ps pa qz ad bq. i tendit, ab eius pa magis e seiuncto, quo ps a qz ad. C. ellenat. q a sue pnis fōno, pteni spatiū distans e. quo distātia ipa fōno minime pot uiolari. Nō ascensu ut descensu tropos e habendus inditius, ut qdā dixerunt. Si i pros speb, cum distinctionib, et qb eos fōna efficit. De silibus Rerijs tales descensu habentib. s. duo seraphin. Circudeunt sn troplib. De uentre mus. Inclina aure tua. Ez qd uiosus ts et ceteris ad diuinū offitiū pertinetib, sua fōnos suoli b, eos pros habetib ut i pros id est dari inditius. Quis qdā ati qui mu uiz hāc autenticos diapent attribuerint, asserentes p ubi pa spes diapent bis ut ter i tropo repetito, q sistit illius uirtute spei, tropus ille redditur autenticus:

De additione et diminutione secundi tropi:

Secundi tropi: